

Uretfærdig lidelse!

Det er ikke, hvad andre mennesker gør imod os, men det er den måde, vi tager det på, der kan skade os. Det er heller ikke vore følelser imod dem, der skader, men hvad vi gør med vore følelser.

En af de metoder, Gud bruger til at danne den kristne karakter på, er at tillade **uretfærdig lidelse**. De fleste af os synes, at lidelse i sig selv er mere end nok, men Peter siger, når han taler om at lide uretfærdigt:

”Men finder I jer i at lide, når I gør det gode, da er I under Guds nåde, THI DERTIL BLEV I KALDET, fordi også Kristus led for jer og gav jer et eksempel.”

Kaldet til at lide uretfærdigt, det er det skarpe redskab, som Gud bruger til at danne en sjæl. Vi ved, at når en kunstner ved en drejebænk skal udføre et meget fint stykke arbejde, må han bruge et meget skarpt redskab.

Når Gud ønsker at indgrave et smukt mønster på en kristen, bruger Han den uretfærdige lidelses instrument. Det er vanskeligt at tage imod uretfærdige beskyldninger fra andre og altid give venlighed tilbage, men Gud har ikke fuldført sit arbejde med os, før også dette mønster er indgraveret i vor sjæl.

2. Kor.3.18: ”Men alle vi, som med **ubedækket** ansigt skuer Herrens herlighed som i et spejl (Guds ord) vi bliver forvandlet til det samme billede fra herlighed til herlighed, som det er fra Åndens Herre.”

Dækket, som er væk i ovennævnte vers – er **vantrø**:

2. Kor.4.4: ”Dem, i hvem denne verdens gud har forblindet de vantros tanker, for at lyset ikke skulle skinne fra evangeliet om Kristi herlighed, Han, som er Guds billede.”

Rom. 6.6: ”Idet vi erkender dette, at vort gamle menneske blev korsfæstet med Ham, for at syndens legeme skulle blive til intet, for at vi ikke mere skulle tjene synden.”